

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11CoCsp/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219200262
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7219200262.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D., E. XXX/XX, zast. Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51147688, o zaplatenie 1.778,90 € istiny s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 22Csp/9/2019-122 zo dňa 22.11.2022 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.230,34 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 22,07 € od 16.3.2016 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.4.2016 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.5.2016 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.6.2016 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.7.2016 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.8.2016 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.9.2016 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.10.2016 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.11.2016 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.12.2016 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.1.2017 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.2.2017 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.3.2017 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.4.2017 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.5.2017 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.6.2017 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.7.2017 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.8.2017 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.9.2017 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.10.2017 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.1.2018 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.2.2018 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.3.2018 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.4.2018 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.5.2018 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 41,67 € od 16.7.2018 do zaplatenia a zo sumy 41,51 € od 16.8.2018 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I.), v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol (II.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 38,32 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (III.).

2. Po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd aplikoval na vec ust. § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5 a 9, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2, § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, § 2 písm. d), g) a h), § 9 ods. 1 a 2, § 7 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej tiež len „ZoSÚ“), § 261 ods. 3 a § 497 Obchodného zákonníka (ďalej

len „ObchZ“), právne posúdil vzťah strán ako záväzkový zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej dňa 25.7.2014 medzi právnym predchodcom žalobcu CETELEM SLOVENSKO a.s. na strane veriteľa a žalovaným na strane dlžníka, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy a dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie úverovej pohľadávky z poskytnutého spotrebiteľského úveru (z dôvodu porušenia záväzku žalovaného veriteľom predčasne zosplatneného listom právneho predchodcu žalobcu zo dňa 2.2.2016), je sčasti dôvodný. Vychádzajúc zo zistenia, že veriteľ zavádzajúco uviedol v zmluve celkovú čiastku na zaplatenie 2.765,28 €, ktorej správna výška bola 2.958,24 €, a teda celkové náklady spotrebiteľa pri poskytnutom úvere vo výške 2.000,- € predstavujú sumu 958,24 €, pričom v zmluve boli uvedené v nižšej sume 765,28 €, v dôsledku čoho následne aj hodnota RPMN je stanovená v nižšej percentuálnej výške (18,28 %) ako v skutočnosti, a teda nesprávne, keďže správna hodnota RPMN je 20,72 %. Podľa posúdenia súdu ide o nesprávne stanovenie celkových nákladov spojených s úverom v zmysle ust. § 2 písm. g), h) ZoSÚ, čím je priemernému spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume „preplatenia“ úveru, v zmluve nebola správne uvedená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. Navyše tiež skutkovo ustálil, že „žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal a ani netvrdil, že skúmal bonitu žalovaného pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako mu to ukladal § 7 ZoSÚ“. Vzhľadom na absenciu obsahových náležitostí, resp. ich nesprávne uvedenie v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ako aj v dôsledku hrubého porušenia povinností veriteľa podľa ust. § 7 ZoSÚ, súd považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ a § 11 ods. 2 veta druhá ZoSÚ). Na podklade uvedeného záveru nepriznal žalobcovi nárok na úroky z úveru a poplatky a za dôvodne uplatnený považoval iba nárok na vrátenie sumy 1.230,34 € [poskytnutý úver 2.000 € – plnenie žalovaného vo výške 769,66 €]. Súd prvej inštancie zastával názor, že neboli splnené zákonné podmienky pre predčasné zosplatnenie úveru, nakoľko žalobca nepreukázal, že by pôvodný veriteľ upozornil žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Vzhľadom na domnienku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd vyvodil, že na jednotlivé splátky je nutné rozvrhnúť len sumu istiny úveru 2.000,- €, v dôsledku čoho výška splátka predstavuje sumu 41,67 €, resp. posledná splátka 41,51 €. Keďže žalovaný uhradil žalobcovi sumu 769,66 €, čo predstavuje 18 splátok po 41,67 €) - splátky splatné od 15.9.2014 do 15.2.2016 a časť splátky č. 19 splatnej dňa 15.3.2016 v sume 19,60 €, z týchto dôvodov súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu 1.230,34 €, ktorá predstavuje nesplatenú časť splátky č. 19 - 22,07 €, splátky č. 20 až 47 vo výške 41,67 €/splátka a splátku č. 48 vo výške 41,51 €. Z dôvodu neplatného zosplatnenia úveru, súd prvej inštancie posudzoval premlčanie jednotlivých splátok úveru samostatne. Po zistení, že prvou nezaplatenou splátkou zo strany žalovaného bola splátka splatná dňa 15.3.2016, podľa posúdenia súdu prvej inštancie trojročná premlčacia doba tak začala plynúť dňa 16.3.2016 a jej koniec pripadol na deň 16.3.2019, pričom žaloba bola na súde podaná dňa 11.1.2019 pred uplynutím premlčacej lehoty, a teda včas. Všetky nasledujúce splátky sú splatné neskôr, čiže aj pri týchto splátkach súd námietku premlčania vznesenú žalovaným posúdil ako nedôvodnú a uzavrel, že žaloba podaná včas, pretože nárok nie je premlčaný. Z týchto dôvodov súd žalobu v prevyšujúcej časti istiny zamietol. Za omeškanie žalovaného s plnením jednotlivých splátok súd žalobcovi priznal tiež úroky z omeškania s použitím ust. § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., v sadzbe 5 % ročne, odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej ktorej splátky splatnej od 15.3.2016 do 15.8.2018 až do zaplatenia a v prevyšujúcej časti, v ktorej žalobca žiadal priznať úroky z omeškania vo vyššej sume a od skoršieho dátumu, žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že vzhľadom na čiastočný úspech strán priznal žalobcovi pomernú náhradu trov konania v rozsahu 38,32 % (69,19 % - 30,84 %), o výške ktorých si vymienil rozhodnúť samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku.

3. Proti rozsudku v jeho vyhovujúcom výroku (I.) a výroku o trovách konania (III.) podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktoré odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP. Žalovaný mal za to, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom vzniknuté nedostatky nemožno za žiadnych okolností napraviť v odvolacom konaní. Podľa názoru žalovaného odôvodnenie rozhodnutia je z hľadiska posúdenia veci arbitrárne a nepreskúmateľné a došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, že súd prvej inštancie oboznámil strany sporu o sporných a nesporných skutočnostiach a o predbežnom právnom posúdení veci (§ 181 ods. 2 CSP). Poukázal na princíp ochrany práv spotrebiteľa, ku ktorému citoval právny názor z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 1/2012. Tvrdil, že súd mu ako spotrebiteľovi neposkytol náležitú ochranu ex off

v zmysle zákonnej úpravy, neposúdil všetky relevantné otázky pre správne a spravodlivé rozhodnutie vo veci a vykonal nad rámec dôkazy, ktoré nenamietala žiadna zo strán, čiže išlo o nesporné skutkové tvrdenia. Nesporné v danom prípade bolo, že došlo k zosplatneniu úveru, čo nepoprel ani žalobca. Súd tak nemohol správne kvalifikovať žalovaným vznesenú námietku premlčania, čím žalovanému uprel právo na spravodlivý proces. Keďže medzi stranami sporu neboli pochybnosti o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ich reagovanie na jednotlivé vyjadrenia nepotrebovali predkladať súdu ďalšie dôkazy (ako je výzva pred zosplatnením úveru), čím by sa preukázal opak ako konštatoval súd. Strany sporu nemali možnosť reagovať na reakciu súdu prvej inštancie práve s dôvodu, že súd neuviedol, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná, ktoré tvrdenia medzi stranami sporu sú sporné a ktoré nesporné. Na základe predbežného posúdenia súdu by strany vedeli reagovať, avšak nie je možné dopredu telepaticky reagovať na niečo, čo nenamietne druhá strana na svoju obranu. Ak žalovaný nenamietal v konaní vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, nemohol ani žalobca zákonite reagovať a prípadne predložiť súdu dôkaz o opaku. Podľa názoru žalovaného súd sa mal v konaní zaoberať výlučne namietanými a spornými skutočnosťami. Poukázal na to, že splátky boli vo výške 61,64 € a ak na úver zaplatil sumu 769,66 €, tak uhradil celkom 12 splátok, a nie 18, ako uvádza súd, pričom poslednú splátku zaplatil za 8/2015 a prvou neuhradenou splátkou mala byť splátka za mesiac 9/2015, splatná dňa 15.9.2015. Žalovaný trval na skutočnosti, že došlo k zosplatneniu úveru a premlčacia doba tak začala plynúť nie od zosplatnenia úveru, ale nespĺnenou splátkou, pre ktorú došlo k mimoriadnemu zosplatneniu úveru, ktorou bola splátka splatná dňa 15.9.2015, to znamená, že premlčacia doba začala plynúť nasledujúci deň 16.9.2015 a uplynula 16.9.2018. Žalobca podal žalobu na súde dňa 11.1.2019, teda po márnom uplynutí premlčacej lehoty. Žalovaný preto rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska posúdenia vznesenej námietky premlčania považoval za predčasné a z týchto dôvodov navrhoval rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie, prípadne rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu sa v celom rozsahu stotožnil s napadnutým rozsudkom a navrhol ho podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť, pretože súd prvej inštancie postupoval v konaní správne a rozhodol v súlade s platnými právnymi predpismi. Nesúhlasil s názorom žalovaného, že by ochrana poskytovaná spotrebiteľovi ako slabšej strane v spotrebiteľských sporoch mala byť absolútna, zasahujúca do rozhodovacej činnosti súdu, ktorá by sa prejavila bezvýhradným vyhovením spotrebiteľovi pri akomkoľvek jeho tvrdení. Keďže ide o spotrebiteľskú vec, súd bol povinný vykonávať súdnu kontrolu ex officio. Tvrdenia žalovaného o nesporných skutkových tvrdeniach považoval za účelové a vytrhnuté z kontextu ochrany spotrebiteľa. Ak by súd v každom spotrebiteľskom spore musel povinne vykladať každé tvrdenie strany za výhodnejšie pre spotrebiteľa (či je alebo nie potvrdené inými tvrdeniami alebo dôkazmi), bolo by to v príkrom rozpore so zásadou, že nesporné tvrdenia strán sa považujú za pravdu. Napr. v prípade, ak by bol žalovaný spotrebiteľ v konaní nečinný a k tvrdeniam žalobcu by sa nevyjadril, čiže by ich bolo potrebné považovať za nesporné a žalobca dodávateľ by bol v konaní úspešný v celom rozsahu – súd by v takom prípade nemal možnosť akokoľvek prihliadať na princíp ochrany spotrebiteľa. Druhým extrémom je prípad, kedy by sa žalovaný spotrebiteľ vyjadril k veci a poprel by len niektoré tvrdenia žalobcu a čakal by na spotrebiteľskú ochranu zo strany súdu v týchto popretých tvrdeniach, ale samozrejme jednoznačné potvrdenie jeho tvrdení (či už sú správne alebo nie), lebo je spotrebiteľom. V tejto súvislosti žalobca citoval znenie ust. § 295 CSP, v zmysle ktorého súd v spotrebiteľských sporoch má možnosť preverovať tvrdenia strán aj v prípade, že neboli protistranou výslovne popreté.

5. Rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (II. výrok) nebol napadnutý odvolaním, v tomto výroku nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP) a nebol preto predmetom odvolacieho prieskumu.

6. Pôvodný žalobca v spore BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzsko, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Bratislava, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 7.7.2023 navrhol pripustiť zmenu žalobcu podľa ust. § 80 ods. 1 CSP z dôvodu prevodu vymáhanej pohľadávky, ktorý preukázal zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.6.2023 a predložil súhlas postupníka so vstupom do konania na stranu žalobcu. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 11CoCsp/8/2023-200 zo dňa 28.12.2023 pripustil navrhnutú zmenu žalujúcej strany sporu tak, že na miesto žalobcu do konania vstúpil na stranu žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, s ktorým odvolací súd pokračoval v konaní.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania je vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

8. Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 20.3.2024 o 10.20 hod. v pojednávacej miestnosti č. 215/2.posch., pričom miesto a čas tohto procesného úkonu boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach a pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie v intenciách uplatnených odvolacích dôvodov a námietok žalovaného obsiahnutých v podanom odvolaní (§ 379 ods. 1, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel k záveru, že žalovaným uplatnené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku je zákonné a vecne správne. Odvolací súd nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie boli nesprávne, nezodpovedajúce tvrdeniam strán a vykonaným dôkazom, príp. založené na chybnom hodnotení vykonaných dôkazov alebo, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali alebo nevyšli za konania najavo, opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo na zistený skutkový stav aplikoval nesprávny právny predpis alebo správne použitý právny predpis (právnou normu) nesprávne vyložil, príp. ho na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy iba skutočnosti preukázané vykonanými dôkazmi, ktoré vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, v súlade so zákonom a správnym spôsobom vo vzťahu k uplatnenému nároku, starostlivo prihliadajúc tiež na rozhodujúce skutkové tvrdenia a relevantné argumenty sporových strán, a dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Uplatnený nárok aj po právnej stránke súd správne kvalifikoval, v súlade so zákonom posúdil záväzkový vzťah strán ako spotrebiteľský podľa ust. § 52 a nasl. OZ, aplikoval na úverovú zmluvu uzavretú dňa 25.7.2014 medzi právnym predchodcom žalobcu CETELEM SLOVENSKO, a.s. ako dodávateľom a žalovaným v postavení dlžníka (spotrebiteľa) tiež zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31.12.2017 (ust. § 7 ods. 1, 2, § 9 ods. 1 a 2 a § 11 ods. 1 a 2), relevantné hmotnoprávne normy správnym spôsobom interpretoval, s cieľom poskytnutia účinnej právnej ochrany žalovanému v postavení spotrebiteľa a zo zisteného skutkového stavu vyvodil zákonu zodpovedajúce závery o právach a povinnostiach sporových strán.

10. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku vo vzťahu k správnym skutkovým zisteniam a riešeným právnym otázkam (záverom) v danom spore, ktoré mali pre rozhodnutie zásadný význam a v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku i jeho dôvodov, na ktoré v podrobnosti odkazuje. Súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že pre nesplnenie obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere ustanovených zákonom č. 129/2010 Z.z., ako aj z dôvodu hrubého porušenia povinností veriteľa v zmysle § 7 ods. 1 cit. zákona, je úver poskytnutý žalovanému sankcionovaný domnienkou bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Podľa názoru odvolacieho súdu v súlade so zákonom sa súd prvej inštancie vysporiadal i s otázkou následkov bezúročnosti a bezpoplatkovosti so záverom, že žalovaný je povinný plniť žalobcovi ako veriteľovi postúpenú pohľadávku len v rozsahu nesplatenej úverovej istiny 1.230,34 € spolu s úrokmi z omeškania v zákonnej výške. Rovnako aj otázku premlčania pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na námietku žalovaného súd posúdil so správnym právnym záverom, že uplatnený nárok nie je premlčaný.

11. Skutočnosti, ktoré žalovaný uvádza v podanom odvolaní, nič nemenia na vecnej správnosti napadnutého rozsudku, lebo nie sú spôsobilé spochybníť správnosť skutkových záverov (skutkových zistení) ani právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a neumožňujú prijať rozhodnutie v danom spore v prospech žalovaného ako odvolateľa. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku

jasne a zrozumiteľne uviedol podstatné dôvody, na ktorých založil svoje rozhodnutie s tým, že sa v ňom riadne vysporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní, ako aj s tvrdeniami a argumentmi strán, pričom rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa posúdenia odvolacieho súdu spĺňa zákonné požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP a v žiadnom prípade ho nemožno považovať za nepreskúmateľné a arbitrárne, alebo porušujúce právo žalovaného na spravodlivý proces.

12. Podstatou odvolacej argumentácie žalovaného je jeho nesúhlas s posúdením otázky premlčania nároku a s právnym záverom súdu prvej inštancie, že žalobou uplatnený nárok nie je premlčaný. Táto argumentácia je však založená na mylnom právnom názore, že v prípade záveru o platnosti predčasného zosplatnenia úveru, je celá úverová pohľadávka vyplývajúca zo zosplatneného úveru premlčaná a z tohto dôvodu by súd mal (musel) žalobu zamietnuť. Odvolací súd zastáva názor, že ani v prípade posúdenia právneho úkonu o zosplatnenia úveru veriteľom ako platného, nemožno prijať záver vyznievajúci v prospech žalovaného o premlčaní uplatnenej pohľadávky žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy v rozsahu úverovej istiny 1.230,34 € s prísl. (úrokmi z omeškania), ktorú žalovaný právnomu predchodcovi žalobcu a ani žalobcovi po postúpení pohľadávky doposiaľ nevrátil, čo nebolo v konaní sporné. Vychádzajúc z nesporného zistenia, že právny predchodca žalobcu CETELEM SLOVENSKO a.s. predčasne zosplatnil celý úver ku dňu 2.2.2016 (č.l. 21), toto právo využil pre omeškanie splátky splatnej dňa 15.10.2016, a to v súlade s ust. § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ, premlčacia doba nároku – pohľadávky vyplývajúcej zo zosplatneného úveru v zmysle ust. § 103 druhá veta v spojení s § 565 a § 53 ods. 9 OZ tak začala plynúť od 16.1.2017, t.j. tri mesiace po dni nasledujúcom po splatnosti omeškanej splátky za 10/2016, ktorá zosplatnenie vyvolala, kedy veriteľ – právny predchodca žalobcu mohol právo uplatniť - zosplatniť úver a nakoľko žaloba bola doručená súdu dňa 14.1.2019, je potrebné súhlasiť so záverom, že žalobca nárok uplatnil pred uplynutím trojročnej premlčacej doby stanovenej v § 101 OZ, ktorá by inak (v prípade neuplatnenia práva) márne uplynula dňa 16.1.2019.

13. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku aj v kontexte odvolacích námietok žalovaného odvolací súd pre úplnosť poukazuje na to, že v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie (22.11.2022) bol splatný celý úverový dlh, ktorého splatnosť podľa zmluvy nastala poslednou splátkou dňa 15.8.2018 (dohodnutý termín konečnej splatnosti úveru). Preto odhliadnuc od toho, či žalovaným zaplatená suma 769,66 € by bola započítaná na dlh zo zosplatneného úveru (resp. dlžnú istinu, vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru) alebo na jednotlivé (dohodnuté) úverové splátky (v prípade neplatného zosplatnenia), a bez ohľadu i na spôsob posúdenia zo strany súdu prvej inštancie otázky vplyvu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na výšku alebo počet dohodnutých úverových splátok a následnú splatnosť úverového záväzku, je potrebné záver súdu prvej inštancie o dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu voči žalovanému v rozsahu nesplateného zostatku úverovej istiny 1.230,34 € (poskytnutý úver 2.000 € mínus žalovaným zaplatená suma 769,66 €) spolu s úrokmi z omeškania v zákonnej výške ako sankciou za omeškanie žalovaného s plnením peňažného dlhu, považovať za zákonný a vecne správny.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd posúdil odvolanie žalovaného ako neopodstatnené v celom rozsahu a potvrdil rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o priznaní nároku žalobcovi na náhradu trov konania proti žalovanému v pomernom rozsahu 38,32 %, podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny.

15. Žalovaný si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, avšak v odvolacom konaní nemal úspech, a preto úspešnému žalobcovi odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky: a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), a to v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).